

Za hlavní přínos práce považuji shrnutí dosud známých poznatků o zámku v Sokolově a jejich určitou revizi. Zejména studiem archivního materiálu se mi podařilo získat nové poznatky opravující a obohacující dosavadní znalosti. Značnou pozornost jsem věnovala především zámeckým inventářům. Díky tomu bylo možno mimo jiné zpřesnit dataci a průběh klasicistní přestavby, uskutečněné již před rokem 1800, snad na počátku roku 1795, kdy nejprve došlo k rozdělení tzv. velkého sálu a následně jídelny v severním křídle. Stejně tak považuji za přínosné objevení fotografií interiérů zámku, případně jeho nejbližšího okolí, neboť tento materiál k jeho historii nebyl zatím odborně využit. Provedené sondy do rodinné korespondence, spadající zejména do 19. stol., naznačují, jaký vztah měli Nosticové ke zdejší oblasti, kdy zde pobývali či jak trávili čas. Tato korespondence nebyla doposud více využita, badatelé se o ni spíše zajímali ve vztahu k osobnosti Josefa Dobrovského.

Zámek v Sokolově stál z hlediska Nosticů poněkud ve stínu jejich paláce v Praze či zámku v Měšicích, nenacházely se zde ani jejich hlavní sbírky, jako např. sbírka mědirytin, obrazů či nostická majorátní knihovna. Do konce 18. stol. sloužil spíše jako správní centrum a členové rodu zde příliš času netrávili. Určitá změna nastala na poč. 19. stol., kdy byl zámek rekonstruován. Od této doby se Nosticové v Sokolově zdržovali více, na konci 19. stol. zde krátce sídlili i příslušníci vedlejší rodové linie. Objekt sloužil částečně i jako letní sídlo. Dá se tedy říci, že zejména 2. pol. 19. stol. znamenala pro zámek dobu rozkvětu. V 1. třetině 20. stol. se budova stala památkově chráněnou, majitel zde sice nesídlil trvale, počítalo se však s tím, že Bedřich Leopold bude mít v budoucnu na zámku své sídlo. Snad i z toho důvodu došlo k modernizaci budovy v podobě její elektrifikace či vylepšení zařízení.